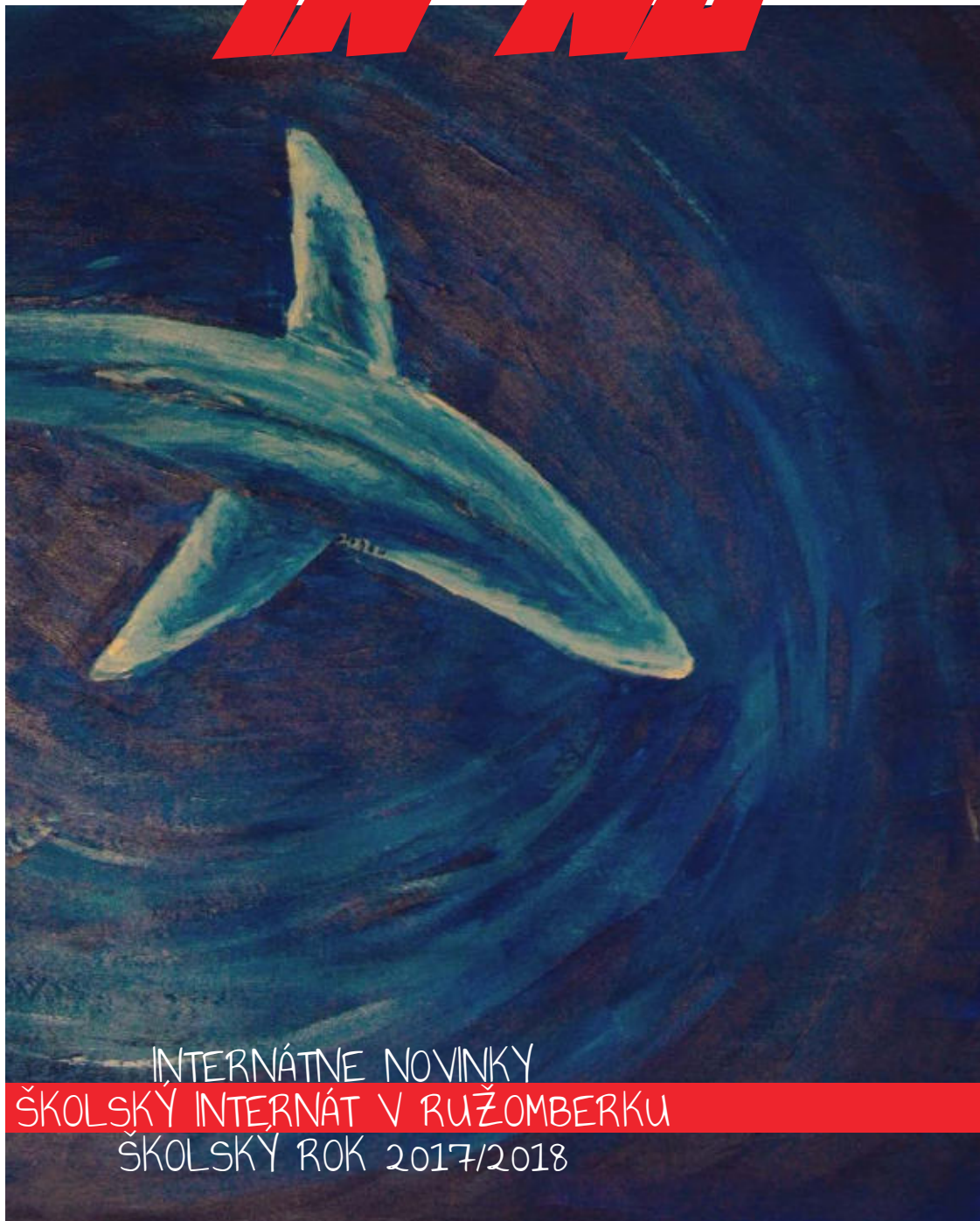

IN NO

nov-dec

INTERNÁTNE NOVINKY
ŠKOLSKÝ INTERNÁT V RUŽOMBERKU
ŠKOLSKÝ ROK 2017/2018

PRÍHOVOR ŠÉFREDAKTORKY

Drahí čitatelia,
Opäť zdravím všetkých, čo sa úspešne prebojovali až sem, do druhého štvrťroku na našom internáte.

Rozbeh máte teda už za sebou a asi sa pripravujete na polročné práce a skúšky... a tiež aj na Vianoce, ktoré vás neminú ani tu.

Pozrieme sa na Lucie, na (nie poslednú, ale) Vianočnú večeru a aj na Mikuláša. Pochválime sa červenou stuhou, za ktorú sme boli dokonca odmenení a pravú vianočnú atmosféru prinášame až z londýnskeho Hyde Parku.

A aby náš časopis nevyzeral úplne ako sviatočná girlanda, čakajú vás aj pravidelné knižné a filmové recenzie a zopár slov z prostodrsného študentského života.

Dúfam teda, že sa pri čítaní našich stránok pousmejete, možno aj zasmejete, ale hlavne dúfam, že vám spríjemnia deň.

Už mi neostáva iné, než vám za celú redakčnú radu popriať šťastné, veselé a príjemné sviatky a všetko dobré do nového roka...

A hádam ešte aby sa polročné vysvedčenia podarili!

Paťa

ČO NÁJDEM DNU?

4.

6.

14.

10.

12.

ZVIANOČNIEVA SA...

Katarínska diskotéka odštartovala akcie posledného mesiaca pred Vianocami. Prebrali sme ocenenie za zapojenie sa do kampane *Červené stužky*, čertice nás maľovali uhľikom - tí dobrí dostali niečo od *Mikuláša*. V bielom odeté *Lucie* vymietli nielen zlých duchov z kútov, ale aj prach a špinu z nášho prerábaného intráku. Tešili sme sa aj na *Vianočnú večeru*, lebo dva dni po nej nás mali vianočné prázdniny privítať s otvorenou náručou.

Mesto z kníh, ktoré sa nám často spája s dažďom, s červenými autobusmi a telefónnymi búdkami. A, samozrejme, nemôže chýbať ani jedna z hlavných atrakcií Big Ben či London Eye.

S tým prvým sme pri našej návšteve v decembri nemali moc šťastia, keďže na Big Bene práve prebieha rekonštrukcia. To niečo málo, čo sme z neho zazreli, bolo prekryté lešením. Nič to však neubralo na celkovej atmosfére mesta, ktoré v tomto predvianočnom čase dýchalo samotnými Vianocami.

Množstvo vianočných trhov so všelijakými dobrotami, my sme

však vyskúšali nejaké zaujímavé etiópske jedlo, ktoré bolo neuveriteľne štiplavé. Samozrejme, boli sme sa previezť aj na vyššie spomínanom London Eye. Pri pohľade na nocou zahalený Londýn, ktorý sa obrovským množstvom svetielok tiahol do diaľky až vyrážalo dych.

Ďalšia vec, čo mi prišla úžasná, boli ľudia. Tých boli fakt všade obrovské množstvá, ktoré som si nevedela ani predstaviť. A ako nás všetci varovali, boli sme pripravení na anglickú odmeranosť, no ak sme niekoho zastavili a spýtali sa na cestu, ochotne nám poradili.

Najväčšia skupina ľudí sa

stretla pri vstupe do Hyde Parku, kde práve prebiehal tzv. Winter Wonderland – čo je obrovský vianočný trh plný Santov, sobov a dokonca aj Vikingov. Bolo vidno, ako veľmi si dávajú záležať na výzdobe, a to nielen na tomto megatrhu.

Boli sme nazrieť aj do múzeí a galérií – jediné, čo ma mohlo prevapíť po kostiach z dinosaurov v Prírodopisnom múzeu (Natural History Museum), bol fakt už len ten popísaný pisoár, ktorý sme videli v Tate Modern (Múzeum moderného umenia).

Museli sme absolvovať aj tradičnú cestu po pamiatkach, z ktorej by slabšiemu jedincovi odpadli obe dolné končatiny, no všetko to stálo za to. Pretože prechádzajúc sa po uliciach Londýna, nevyhnete sa pocitu, že ste po-

stava knihy zakliata navždy sa túlať po uliciach tohto mesta.

Navštíviť Londýn bolo jedným z mojich najväčších snov, ktorý sa splnil. Preto snívajte, kým môžete. Ono sa to vyplní!

Adá

Z VLAKU

DO KALUŽE

Ľudská dobrota štátnych zamestnancov nemá hraníc, to je všeobecne známe. A už ju dokonca cítiť nielen za dverami úradov, ale tiež v piatkovej preplnenej železničnej doprave.

Práve keď sa spokojne rozkladám na poslednom voľnom mieste vo vozni! Stojí pred mnou, tvári sa ako bohyňa pomsty a pýta si cestovný doklad, ktorý jej suverénne podávam. Veď čo, mám mesačník.

Akurát sa dozvedám, že už ho mám asi mesiac a pol. Tak sa pripravím na štandardnú 3€ pokutu a s kajúcnou tvárou otváram ústa, že ma to mrzí a tu zrazu: „20 € a vystúpiť na najbližšej stanici.“

Pozerám na ňu ako báger do tvrdej hliny. Oblial ma studený pot a začala som zjednávať, že hentakto to asi nefunguje.

"50 € a dopis rodičom, keď sa nevieš chovať." V tom momente mi už vážne nie je všetko jedno, tak tam radšej stojím ako úd v teplej vode a počúvam prednášku o vlakovej doprave a dnešnej mládeži.

Po cca 5 minútach mi ko- nečne podá lístok a vypýta si 3€. Konečne si sadnem a modlím sa, nech mi dá zvyšok cesty pokoj, keď tu započujem, ako týpek vedľa mňa zahlási: „Zabudol som, pardón, z Kralovian do Vrútok poprosím." A žienka bez reptania tasí lístok a inkasuje.

Ako sa tak rútila do ďalšieho vozňa, s ovisnutou sánkou som si uvedomila, že je im úplne jedno, za čo ich platia.

Paťa

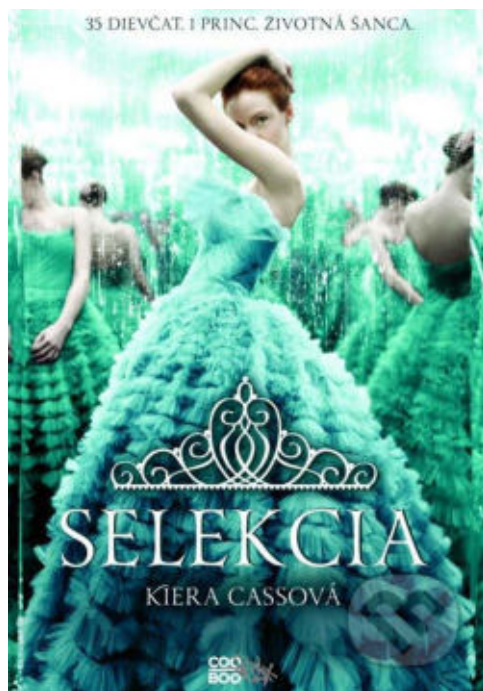

SELEKCIA

To nemyslíš vážne... Asi taká bola moja prvá reakcia. Jediné, čo mi vtedy behalo po rozume, bolo, načo by niekto čítal o princeznách. Knižku som mala kúpiť sestre na narodky, tak som si povedala, že to nejako predýcham a kúpim ju. Osobne som nechápala celý boom okolo tejto knižky, až kým som ju nezačala čítať.

Na rozdiel od iných knižiek, do ktorých som sa najprv musela vžiť, sa mi strany tejto obracali akoby samy. Dokonca tu nenastalo ani hluché miesto v podobe krízy v strede knihy, kedy má čitateľ pocit, akoby sa zasekol v nekonečnom kruhu udalostí. To sa mi tu nestalo, dokonca ani klasický YA milostný trojuholník nebol až taký otravný.

Princ, na ktorého som naj-skôr nakydala, mi neskôr prirástol k srdcu a zakaždým, keď knihu čítam, sa do jej postáv a deja zami-

lovávam (čo podľa mňa ani nie je slovo) čoraz viac. Toľko k môjmu básneniu a dostaťme sa k deju.

Princovia a princezné?

„Tristo ľudí, tristo chutí,” ako sa hovorí. A presne, ja som si myslela, že princovia mi po chuti teda nie sú (som skôr typ dievčaťa, čo si vyberie Gala pred Peetom).

Viete, zas a znova tu máme jedno dievča, ktoré sa ide obetovať a proti svojej vôli baliť princa...

OUKEJ, OUKEJ. Možno to znie trápne, ale America (naša hlavná hrdinka) na to naozaj má svoje dôvody alebo lepšie povedané, má svojho chlapca.

Súvisiaci obrázok – pripá-

jam vizuál Dominica Sherwooda, ktorý je podľa mňa dokonalý Maxon.

Samozrejme, sa rýchlo do-

hodnú na tom, že America by mala zostať v Selekcii čo najdlhšie. Kým sa ona snaží pochopiť seba, zistí, že s Maxonom by mala šancu niečo zmeniť. A tak on mení ju a ona celú krajinu. Kniha sa, samozrejme, nezaobišla bez ďalších dvoch pokračovaní, ktoré prekvapivo nestrácajú na kvalite, ale naopak, držia nastavenú latku.

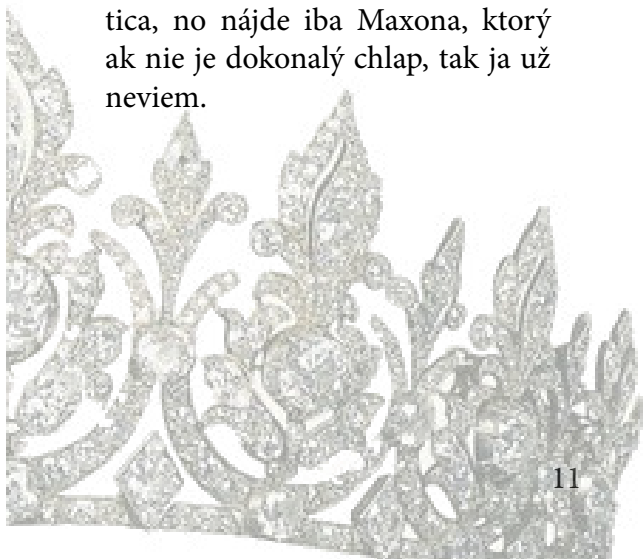
Keď ju vyberú, aby bojovala

o princa vo svete rozdelenom na kasty, nám vznikne zaujímavá zápletká. Po príchode do paláca čaká nafúkaného, rozmazaného šľachtica, no nájde iba Maxona, ktorý ak nie je dokonalý chlap, tak ja už neviem.

S pokojným srdcom tak mô-

žem tejto knihe dať 4 z 5. Pre mňa je to fakt jedna z tých kníh, ku ktorým sa rada vraciam a vždy si ich užijem.

Iva

CALL ME BY YOUR NAME

Najprv som sa snažila takýmto filmom v mojich recenziách vyhýbať, no s týmto sa to stalo nemožným.

Postrčiť, prekvapiť, rozrušiť, no hlavne nechať vás na konci zaskočených, to je misia tohoto filmu. Veď ak chce v dnešnej dobe plnej rôznych tém film zaujať, musí si vybrať nejakú aktuálnu, rozsiahlu a šokujúcu tému.

Okej, úprimne? Až tak ma to neprekvapilo. Jediné, čo ma šoklo, bolo, ako asi vyzerá chémia medzi 31 a 22 ročnými hercami? Na moje

prekvapenie Lucovi Guadagninovi vyšiel jeho výber na jednotku.

Nebudeme si klamať – tri-štvrte dnešných romantických filmov je založených na rýchlej láske na prvý pohľad. Ja svojím pohľadom skeptika som si po prvom zisťovaní info o filme myslela to isté, však ako inak to bude? Potom som si však po vypnutí musela povedať, že tento film som obrovsky podcenila.

Začne sa to značne nenápad-ne na severe Talianska v roku 1983. Krásne zábery letného Talianska sa

prepletajú s rodinou 17-ročného Elia (Timothée Chalamet), ku ktorému sa na leto pripojí americký asistent (vysokoškolský študent) jeho otca Oliver (Armie Hammer).

Film sleduje romancu týchto dvoch mladých ľudí. Čakanie na rýchlu iskru bude márne. Na rozpovedanie tohoto príbehu si režisér vybral dlhšiu, jednoznačne lepšiu cestu.

Pomaly sledujete, ako sa nenápadne rovno pred vašimi očami Elio mení, stávajú sa z nich priateľovia, nakoniec aj niečo viac.

Koniec bol jemne povedané drsný. Ale pridal celému príbehu na hĺbke. Ešte dlho po skončení budete mať z neho silný zážitok a niektorí budú o ňom aj premýšľať (čo si myslím, je len dobre).

Film bol natočený podľa knihy Andrého Acimana, ktorá vy

šla v roku 2007. Luca zaradil tento film do svojej trilógie s názvom *Desire*, toto je tretí, a teda finálny film.

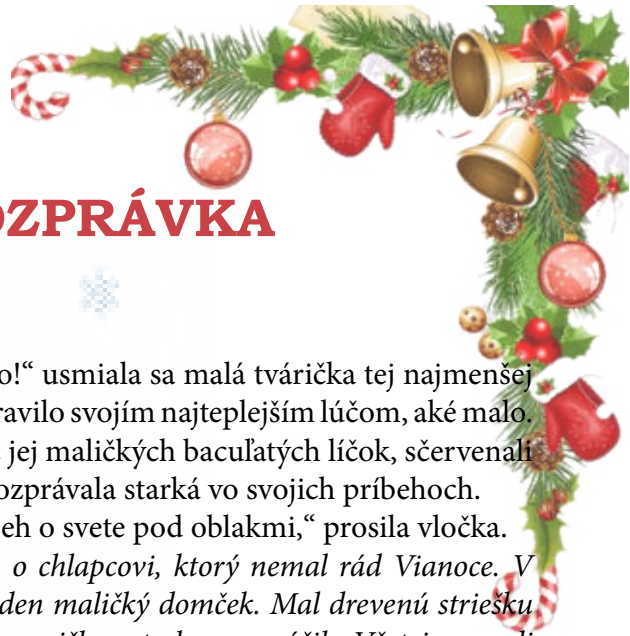
Na záver asi len tolko, že kde tento film príde, tam žne úspechy. Hlavní herci si zaň vyslúžili už niekoľko nominácií, medzi nimi aj na Zlatý Glóbus za hlavnú úlohu (Chalamet), ako aj za vedľajšiu (Hammer). Samozrejme, uchytil sa aj film samotný, ktorý už má za sebou taktiež niekoľko nominácií na rôzne ocenenia. Trúfam si dúfať, že sa k nim zaradí aj nominácia na Oscara.

Takže ak si konečne túžite pozrieť film, ktorý vo vás zanechá nejaký pocit, určite sa nebojte a skočte do toho po hlavu.

PS: soundtrack je tiež niečo, čo sa len tak nevidí (nepočuje) každý deň ;)

Iva

VIANOČNÁ ROZPRÁVKA

Ach, dobré ráno, slniečko!“ usmiala sa malá tvárička tej najmenšej vločky. Slniečko ju pozdravilo svojím najteplejším lúčom, aké malo.

V tom, keď sa dotkol lúč jej maličkých bacuľatých líčok, sčervenali ako dve jabĺčka, o ktorých jej rozprávala starká vo svojich príbehoch.

„Starká, povedz mi ešte príbeh o svete pod oblakmi,“ prosila vločka.

„Tak sa usad', poviem ti príbeh o chlapcovi, ktorý nemal rád Vianoce. V malej dedinke blízko hôr stál jeden maličký domček. Mal drevenú striešku aj steny. V tom domčeku žila mamička, otecko a synáček. Všetci sa mali radi. Spoločne zdobili stromček, spolu spievali koledy. Ich lásku bolo vidieť na míle ďaleko. Veľa ľudí im závidelo! Síce nemali pekný domček, ani veľa peňazí, ale mali niečo, čo chcel každý.“

„Starká, čo mali, keď im závideli?“ zašepkala vločka.

„Moja malá vločka, oni mali jeden druhého, to je viac než drahokamy celého sveta... No vráťme sa k príbehu. Ako som hovorila, ľudia im závideli ich šťastie a lásku. A tam, kde sú všetci šťastní, príde raz aj smútok. Keď mal chlapec deväť rokov...“

„Starká, ako sa volá? Čo sa stalo?“ vykrikla vločka.

„Nebud' netrpezlivá, milá vločka, všetko sa dozvieš v správny čas! Keď mal Jakubko deväť rokov, presne na Vianoce mu umrela mamička. Zrazu domček stíchol. Nemal kto spievať koledy, ani zdobiť stromček. Celá dedinka stíchla, akoby schladla a malý Jakubko začal nenávidieť Vianoce.“

„Starká? A mal potom ešte niekedy rád Vianoce? Pamätal si všetky koledy? Čo sa neskôr udialo? Bol ešte niekedy šťastný?“

„Moja malá vločka, Jakubko zabudol na všetko. Jeho srdiečko zamrzlo na ľad. No v hĺbke toho ľadu horel maličký plamienok. Menší než si ty!“

„Starká, takže Jakubko bude mať rád Vianoce? Ja som to vedela!“ radostne zhíkla vločka a zatlieskala svojimi maličkými ručičkami.

„Je čas, malá vločka, na tvoj prvý let. Rozlúč sa so starkou a už leť!“ pove-

dalo slniečko spod paplóna.

„Ale neviem, ako sa to skončí! Čo bude s Jakubkom?“

„Nemusíš sa báť, keď sa vrátiš, dopoviem ti to!“

„Ach, ale keď...“

„Neboj sa, za chvíľku uvidíš sama svet a možno započuješ aj krajší príbeh...“

A tak maličká vložka letela svetom a počúvala príbehy. Ani nie krátke, ani nie dlhé. Také akurát. Ako bola ona sama.

Andrea Jastrabíková

VIANOČNÁ BÁSEŇ

O kúzľujúci stromček žiarivo svieti,
očaril starých, mladých i deti.
Všetky sviečky už dávno horia
a štedrovečerná večera krásne vonia.
Najprv jabĺčko – či je v ňom hviezdica,
či nový rok prinesie aj trochu šťastica.
Oplátky, kapustnica, kapor až na koniec.
„Kedy už Ježiško zazvoní na zvonec?“
Neposedné deti sa už nevedia dočkať!
„Ale na darčeky sa predsa opláť počkať.“
Toto už dávno u nás doma neplatí,
viac si teraz vážim – byť v rodinnom objatí.
A plus tá atmosféra – och, aká krásna,
nevadí, že som nevidela to zlaté prasa.

A tak by som chcela popriať Vám všetkým i Vaším rodinám veľa zdravíč-
ka, šťastica, nech Vás na každom kroku v novom roku doprevádza láska
a iskra v oku.

~LenTriPo

Šéfredaktorka: Patrícia Paulovičová

Autorky: Andrea Pavčová; Ivana Pavčová; Patrícia Paulovičová; Andrea Jastrabíková;
LenTriPo

Grafička: Sandra Košútová Obálka: Lula

Jazykové korektúry: PaedDr. Zuzana Kenderová

